

II. VYZNÁNÍ VÍRY

1. VĚŘÍM

a. vyznání víry

KDO CHCE K BOHU PŘIJÍTI

601

M. V. Šteyer

D G D D A D G A D

Kdo chce k Bohu při - jí - ti, pl - niž je - ho vů - li,
ta chce ži - vo - tu přá - ti, věř v tom Spa - si - te - li.

D h D G D h fis D E A

Neb když mlá - de - nec se ptal na ce - stu spa - se - ní,
D h G D e h D h G A D

tu je - mu od - po - věd' dal: Na - plň při - ká - zá - ní.

2. Neměj boha cizího / a neklaň se jemu, / neber jména Božího / k mluvení marnému. / Pomni na den sváteční, / bys jej vždycky světil, / v svátek a v den nedělní / dobrého pilen byl.
3. Máš otce, matku ctíti / i slovy i skutkem, / chceš-li, synu, živ býti / tím věčným životem. / Nezabíjej žádného / proti spravedlnosti, / vysvobod' nevinného, / nachyl se k milosti.
4. Varuj se nečistoty, všelikého smilstva, / neb v Kristově království / smilnit nemá místa. / Nepokradeš bližnímu, / nehřeš proti lásce, / nečiň škody žádnému, / cos vzal, navrať zase.
5. Svědectví falešného / hled' se varovati, / nechtěj svědomí svého / lží obtěžovati. / Nežádej nic bližního, / udeř radši svého, / nežádej ženy jeho, / ujdeš všeho zlého.
6. Kristus Pán však nové dal / lidem přikázání - / aby každý člověk měl / dvoji milování: / Pána Boha miloval / srdcem, duší cele / a bližního v lásce měl / jako sama sebe.
7. Kdo tato přikázání / nebeského Krále / umí a je naplní, / bude v věčné slávě. / Pane Kriste, prosíme, / dej nám posílnění / a pomoz, ať plníme / tato přikázání.

Svou ví - ru s na - dě - jí spo - lu vy - zná - vej - me
v Bo - ha Ot - ce mo - cné - ho, Tvůr - ce ne - be i ze - mě.

2. Svou víru vyznejme v Syna jediného,/ Pána svého Ježíše,
Spasitele našeho.
3. Z Marie narozen, neb svatý Duch tak chtěl,/ utrpením pokořen,
v hrůze kříže zemřít šel.
4. Ráno dne třetího byl vzkříšen, z hrobu vstal./ K svému Otci
v nebesích vrátil se jak mocný Král.
5. Z trůnu Panovníka sám na svět přijde zas,/ aby soud svůj vyhlásil
národům v poslední čas.
6. Svou víru vyznejme v moc Ducha svatého,/ který církev
shromáždil k spáse lidu věrného.
7. Hříchů odpuštění, ze smrti vzkříšení / s nadějí vyznávejme,
též i věčné spasení.
8. Náš Pane laskavý, slyš naše vyznání,/ milostí svou obdařuj,
dávej své požehnání.

M. Esterle

Vě-ř-me v Bo-ha je-dno-ho, Pá-na stvo-ře-ní vše-ho,
 v ně-ho měj-me ví-ru, Ot-ce vše-mo-hou-cí-ho,
 Sy-na, Du-cha sva-té-ho, vši-chni bez roz-dí-lu. Syn se rá-čil
 vtě-li-ti mo-cí Du-cha sva - té-ho, z Pan-ny se na-
 ro-di-ti pro člo-vě-ka hří-šné-ho, pro člo-vě-ka hří-šné-ho.

2. Proň ráčil pracovati, lání, bití trpěti, na kříži umřítí,/ nad peklem zvítěziti a ďábla poraziti, potom z mrtvých vstáti./ Na nebesa vystoupiti dne čtyřicátého,/ na pravici seděti Boha Otce věčného, Boha Otce věčného.
3. Věříme v Ducha svatého, v svatou církev obecnou,/ svatých obco-vání,/ hříchů všech odpuštění, těla z mrtvých vzkříšení, věčné potěšení,/ kde s anděly po vše věky na Pána patříce,/ příbytek mítí budeme, amen zpívající a Bohu děkujícíe.

Musical score for the hymn "Buď sláva Bohu, chvála Otci". The score is written in G major (one sharp) and 4/4 time. It consists of four staves of music with lyrics underneath. The lyrics are: "Bud' slá - va Bo - hu, chvá - la Ot - ci, kte - rý stvo - řil ze - mi a v lás - ce své dal člo - vě - ku svět s da - ry je - ho vše - mi. On ke svo - bo - dě při - vá - dí svůj vy - vo - le - ný lid. Ať chvá - ly za - zní, ne - chce - me už ji - ných bo - hů mít." The chords indicated above the notes are: F, C7, F, B g, F, C, F, C7, F, g, C, F, g, C, g, C, F, G7, C, F, g, C7, F.

2. Bud' sláva Bohu, chvála Synu. Pozdrav svého Krále! / Na kříži trpěl, zvítězil, je mezi námi stále. / Zná bídu naši, smutek náš - to všechno prožil sám. / Ať chvály zazní, nade všemi pány on je Pán.
3. Bud' sláva Bohu, chvála Duchu - to on sílu dává. / Kde působí, tam veliká se v lidech změna stává. / Kde smutek byl a beznaděť, tam vzhází nový den. / Ať chvály zazní, svatý Duch bud' od nás veleben.
4. Bud' sláva Bohu, chvály naše at' zní každé ráno. / Co k životu je potřebné, to vše nám bylo dáno. / Ať naše srdce naplní se láskou, radostí / a píseň chvály zazní Bohu s pravou vděčností.

J. Balcar

My vy-zná-vá-me: Hos-po-din a Je-žíš Kris-tus,
 Bo-ží Syn, jsou je-den Bůh a ne-ní nic než
 je-ho pan-ství bez hra-nic. (Po 5. sl.) A - men.

2. My vyznáváme: Věčný Bůh / je zároveň i svatý Duch, / jenž vždycky vanul tam, kam chtěl, / náš Přímlovce a Učitel.
3. My vyznáváme: Bůh to byl, / kdo světlo ve tmách roznítil. / A Boží Syn, náš Spasitel, / ten za nás hříšné na smrt šel.
4. Když prošel peklem, z mrtvých vstal / a nyní vládne jako Král. / Až jednou přijde soudit svět, / vše na něm bude záviset.
5. Svým Duchem církev zbudoval / a slavnou nadějí nám dal, / že z našich vin nás vyproští a obdaruje věčností. Amen.

R. A. Schröder 1937 / D. Henych

H. Schütz

Ať za-zní chvá-la, dík buď vzdán, na vě-ky vlá-dne do-brý
Pán. Kdo po-psat mů-že, znát, všem nést ne-smír-nou
moc, o slá - vě zvěst? Kdo ctí vždy prá - vo, Pá - ně
hlas, po-že-hnán bý - vá v kaž - dý čas.

2. Bože, lid svůj vždy v péči měj / i mne svou láskou provázej./
Radost i víru dávej všem,/ kdo touží být tvým národem,/ svým
věrným spásou zůstaň sám,/ s nimi svou chloubu v tobě mám.

podle Ž 106 M. Esterle

melodie z Izraele

e h e C G a h e h e /

Bůh je náš Pán a Král, zpí-vej-me mu pí-seň chval.

e a h e D a e D G

S pís-ní k ně-mu při-stou-pí-me, pí-seň vše-chno vy-po-ví,

e a h e D a e h e

s pís-ní k ně-mu při-stou-pí-me, pí-seň vše-chno vy-po-ví.

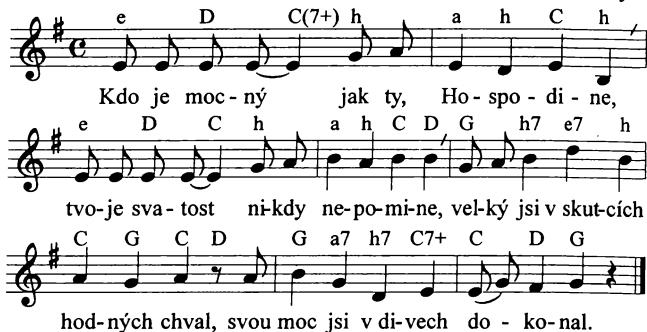
2. |: Hospodin chrání nás, všechno v rukou drží svých. :|
|: Přítomen je vždy a všude, nikdo se mu neztratí. :|
3. |: On chce též s námi být, děti své on miluje. :|
|: Jeho slovům rozumíme, proto chceme za ním jít. :|
4. |: Někdy jsme vzpurní též, vlastní cestou chceme jít. :|
|: Tvoříme si vlastní bohy a jim slepě věříme. :|
5. |: Tak se nám ztrácí cíl, naše štěstí uniká. :|
|: Od Krista se vzdalujeme, jeho pravdu nechceme znát. :|
6. |: On je Pán, hledá nás, zpívejme mu píseň chval. :|
|: S písní k němu přistoupíme, píseň všechno vypoví. :|

podle Ž 95 M. Heryán

Či - sté srd - ce mu - sí mít ten, kdo Bo - hu
zpí - vá, či - stě hlas svůj na - la - dit
mu - sí ta - ké je - ho lid, Bůh se na něj dí - vá,
ra - dost z ně - ho mí - vá, když mu k chvá - le zpí - vá.

2. Nesnadné je v světě žít, / jíti cestou lásky, / chceme se to naučit / jako věrný Boží lid, / co je vzácné, dáti, / druhým dobré přátí, / Pána Boha znáti.
3. Tobě, Pane, zpíváme / píseň o radosti, / že nás všechny v lásce máš, / každého i dobře znáš, / na tom máme dosti, / starosti jsme prosti / díky tvé laskavosti.

R. Schiller

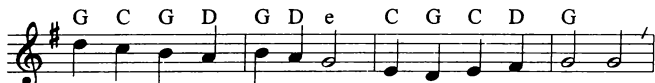

Kdo je moc-ný jak ty, Ho-spo-di-ne,
 tvo-je sva-tost ni-kdy ne-po-mi-ne, vel-ký jsi v skut-cích
 hod-ných chval, svou moc jsi v di-vech do-ko-nal.

2. Spravedlivé jsou tvé cesty, Králi,/ ten, kdo je zná, neustále chválí /
 pro jejich přímou, pravdivou / tě od věků až na věčnost.
3. Jediný jsi svatý: tvoje jméno / na věky buď v báni velebeno. /
 Národy ze všech končin jdou / a sklánějí se před tebou.
4. Provedls nás, lid svůj, nocí temnou,/ vidíme již zemi zaslíbenou,
 milosrdenství a moc tvá / v den soudů tvých nás zachová.
5. Všemohoucí Králi, svatý Pane,/ tvoje vláda nikdy nepřestane,
 věčné je tvoje království, kde slávy tvé se světlo skví!

Kéž by-chom to u-mě-li, zpí-vat pís-ně chvá-ly,
i když se nám ne-da-ří vše, jak jsme si přá-li.

Kéž by-chom svou pís-nič-kou moh-li bliž-ním ří-ci,

že je mů-že po-tě-šit Pán Bůh mi-lu - jí - cí.

2. David skákal radostí, tak jak hudba hrála, / třeba k jeho vážnosti nevhodná se zdála./ Nic si z toho nedělal, i když lidem k smíchu,/ zpíval Bohu chvalozpěv, nedbal na svou pýchu.
3. Pavel seděl v žaláři, nohy v těžké kládě,/ třebaže byl bez viny, nenadával vládě./ Do tmavého vězení nerad šel by býval,/ to však na tom nemění, že si v poutech zpíval.
4. Tam, kde slova nestačí, ještě něco zbývá:/ Kdo se z víry raduje, ten ať Bohu zpívá./ Nemusí o hudbě mít třeba ani zdání,/ přesto písni vděčnosti nic už nezabrání.

T. Najbrt

česká lidová

Ne - ní lep - ší na tom svě - tě

než - li Bo - ha ctí - ti, je - ho vzý - vat,

je - mu slou - žit, je - ho ve - le - bi - ti.

2. Není lepší na tom světě / nežli druhým dávat, / však bohatství s jeho strastí / ani nepoznávat.
3. Není lepší na tom světě / než v pokoji bývat, / místo zlostí, mrzutostí, / Pánu Bohu zpívat.
4. Není lepší na tom světě / než svědomí čisté. / To nám dávej, uchovávej, / milý Pane Kriste!

česká lidová, 2. až 4. sloka L. Rejchrt

Ó Ot - če mi - lý, při - chá - zíš k nám
Ty mi - lu - ješ dřív, než já vo - lám,
a sklá - níš se k nám v lás - ce své.
pro Sy - na své - ho Je - ží - še.
On z pou - hé mi - lo - sti u -
Tak svo - je da - ry dáš, zkrou -
dě - lí z vý - so - sti od - puš - tě - ní nám.
še - né vy - slý - cháš, po - tě - šu - ješ nás.

2. Vzdáváme chválu tvému Synu,/ že dobrota tvá nezměrná /
nás zachraňuje, snímá vinu,/ že obcerstvují slova tvá./
Duch svatý přichází,/ k životu provází./ Ty víru zrodíš,
že nás za děti máš,/ k radosti pozvedáš,/ k pokoji vodíš.

P. Eben

O-či všech se u-pí-ra-jí s dů-vě-rou k to-bě,
 Pa-ne, a ty jim dá-váš po-krm v pra-vý
 čas. Ty o-tví-ráš svou ru-ku a na-pl-ňu-ješ
 ka-ždé-ho tvo-ra po-žeh-ná-ním.

2. Sláva budiž Hospodinu, sláva mu buď na věky, / Pane náš,
 rozvesel se v skutcích svých. / Já zpívati mu budu, já zpívat budu
 chvály a žalmy Bohu svému.

podle Ž 104

f C f C f b C

Vzdá - vám ti, Bo - že, chvá - lu svou,

f As Es As Es As Des Es c Des b

zpí - vat chci pí - seň já - sa - vou. Mou zá - chra - nou se

b C f b C f C f

stá - váš sám, chceš vzdá - lit mne všem ná - stra - hám.

2. Právem ses, Králi, rozhněval, / svůj soud jsi vynes', vinu znal. /
Však láska tvá, odpuštění / mou tíseň v radost promění.
3. Dáš pít ze spásy pramenů, / vzácný je den, když vzpomenu /
na jméno Páně vznešené / a dary nezasloužené.
4. Všem národům ať zní ta zvěst: / Blízky je Pán, chce víru nést /
těm v bázni, v nouzi zkroušeným, / však v naději vyvoleným.

podle Iz 12 M. Esterle

G. M. Kremer

Bůh prv-ní slo-vo má, z tmy svět-lo po-vo-
 lá- vá a vše-mu ži-vot dá- vá a do-sud pro-mlou- vá.

2. Bůh na počátku stál: / než jsme se narodili,/ už jsme mu byli milí / a již nás povolal.
3. Má slovo poslední: / co dávno zaslíboval / a znovu potvrzoval,/ to jistě vyplní.
4. Bůh na počátku byl / a přijde jednou zase,/ svět stvoří v nové kráse,/ v něm všechno má svůj cíl.

J. Wit / B. Vik

(d) d a7 d d a7 d F

Chval-te Pá - na, chval-te Pá - na, vždyť je
B g a B B g a d g F

do-bro-ti - vý, tvůr-čí mo - cí ko-ná vel-ké di - vy.

F a d7 F B F d7 g7 a B F

Je-ho lá-ska je vě-čná, ni-kdy ne-pře-stá - vá.

2. Chvalte Pána, chvalte Pána, stvořil zem i nebe,/ tichým hlasem volá mne i tebe./ Jeho láska ...
3. On je tvůrce, on je tvůrce velehor i moří,/ k jeho slávě celý vesmír hoří./ Jeho láska ...
4. Zná své dítky, zná své dítky v každém pokolení,/ vodí pouští k zaslíbené zemi./ Jeho láska ...
5. V jeho síle, v jeho síle nad zlem zvítězíme,/ u něj skvělé dědictví nám kyne./ Jeho láska ...
6. Dá nám jísti, dá nám pítí, všechny tvory živí,/ chvalte Pána, vždyť je dobrotivý./ Jeho láska ...

podle Ž 136 J. Hrdlička

The musical score is written in treble clef with a key signature of three sharps (F#, C#, G#) and a common time signature (C). The melody is accompanied by guitar chords indicated above the staff. The lyrics are in Czech. The score consists of five lines of music with corresponding lyrics below each line.

Chords: E, H7, cis, fis, E, H, E, H, cis, H, cis, H, Fis, H, E, H, cis, fis, E, H, E, A, E, fis, h, A, E, A, H7, E, A, E, fis, h, A, E, A.

Lyrics:
 Jak do-bré je na-še-mu Pá - nu On
 zpí-vat žal-my a vzdá-vat chvá - lu.
 stá-dce své - ho shro - má - ždil, rá - ny své - ho
 li - du ob - vá - zal. Sčí - tá hvě - zdy
 mou - drost Pá - na
 a vo - lá jmé - nem, On své - vol - ní - ky po -
 my ne - ob - sá - hnem.
 tí - rá, spra - ved - li - vých se však u - jí - má.

2. Náš Bůh dává i trávě růsti, / zvířatům všem dosyta jísti. /
 Zalíbení má však jen v tom, / jeho soudů kdo chce se báti. /
 Svému Pánu, Jeruzaléme, / chvály zpívej i ty, Sióne. /
 Žehná synům stádece svého, / chvalte Pána, Boha mocného.

e D e h e H e
Mo-dré ne-be, slun-ce zář. Pá-nu pa-tří dí-ky.

e D G A D G C
Zve-dni o - či, zjas - ni tvář. Pá - nu pa-tří

D G G D e h
dí-ky. Když je pod mra-kem, ja - ko zá-zra-kem

G C D G e h e h
Pá - nu pa-tří dí-ky. Dí-ky za vše, co nám dal.

e H e H e
Pá-nu slá-va za vše-chno, co nám den-ně dá - vá.

2. Zpívám, i když smutky mám. Pánu patří díky./ Tančím nebo klopytám. Pánu patří díky./ Když mám pod hlavou kámen s únavou, odvalu mi dává./ Díky za vše, co nám dal. Pánu sláva za všechno, co nám denně dává.
3. I v té nouzi nejvyšší, Pánu patří chvála,/ když se zdá, že neslyší, Pánu patří chvála./ Chválit nepřestaň, ať se staň co staň, lepšího nic není./ Díky za vše, co nám dal./ Pánu sláva za všechno, co nám denně dává.

T. Najbrt

W. Retze Talsma 1927

d F6 g d g F6 Es
 Ty s ná-mi zů- stá - váš a sly- šíš na - še
 d c B F g
 vzde - chy: tak nej- sme bez ú - tě - chy, když
 F7 Es6 d c7 Es
 k ztra- ce- ným se znáš. Byls dřív, než po- vstal
 c7 F7 g c g F7 B F7
 svět, jsi sám tím Krá- lem krá- lů. Kde slo- žil bys teď
 g F Es9 d
 hla - vu? Tvým do - mo - vem je chlév.

2. Kdes nechal svoji moc?/ Kde zůstaly tvé síly?/ Jak miníš dojít k cíli, když vládne všude noc?/ Svou slávu ukrýváš, / jdeš cestou pohrdání / a nikde ani zdání, že ty jsi Mesiáš.
3. Chceš s nešťastnými být, / kde selhávají stále / a nevědí jak dále, když neumějí žít./ Ty o každém z nás víš, / když ochabuje víra / a trápení dál svírá, / své věrné potěšíš.
4. Vrať našim očím zrak, / ať zase bratra vidí / a vřelou lásku cítí / náš bližní, ubožák./ Ty jsi náš pevný štít, / když hrůza blízko stává / a mnohý se už vzdává, / dej v boji zvítězit.

F F B F F C D

V te-be, Bo-že, dou-fám sa-mé-ho,

g g C F C C

jin-de po-moc-ní-ka ne-mám žád-né-ho.

d C F F B D

Jsi můj hrad a ská-la, na-dě-je má stá-lá,

F C F F B C

Ho-spo-di-ne! Po-moz v po-ní-že-ní

d C F C a C G D

dle svých za-slí-be-ní ku vy-svo-bo-ze-ní.

2. Ved' mě neustále, Pane můj,/ a když cestou klesám,
 ty mne posiluj! / V rukou tvých, ó Bože, ať spočine duch můj,
 Hospodine! / Pomoz v ponížení dle svých zaslíbení, ku vysvobo-
 zení.

Za ty, kdo hla-dem tr-pí a bí-dou, pro-sí-me: Zjev svo-ji

slá - vu! Za ty, kte-ří dru-hý - mi jsou od-mí - tá - ni,

pro - sí - me: Zjev svo-ji slá - vu! A - men.

2. Za ty, kdo bolest mají a pláčou, prosíme: Zjev svoji slávu!/
Také za ty, kteří jsou svázáni pouty, prosíme: Zjev svoji slávu!
3. Za ty, kdo Slovo svaté tvé kážou, prosíme: Zjev svoji slávu!/
Za ty, kteří ve jménu tvém bližním slouží, prosíme: Zjev svoji slávu!
4. Za ty, kdo světem bez lásky bloudí, prosíme: Zjev svoji slávu!/
Za ty, kteří jsou stále nám protivníky, prosíme: Zjev svoji slávu!
5. A tak pro Krista, svatého Pána, prosíme: Zjev svoji slávu!/
Učiň, celý svět náš ať v míru tě chválí! Prosíme: Zjev svoji slávu! Amen.

A cis fis

Ref: Zů- staň s ná- mi, Pa - ne, když se stmí- vá,
 zůstaň s námi, den se na- chý- lil. Zů- staň s námi, už se připo-
 zdí- vá, zů- staň s ná- mi, když u- bý- vá sil.
 1. Nad bá- zli- vou du- ší a nad sla- bým tě- lem sli- tuj se, Pa- ne,
 lač- ným chléb svůj dej, u své- ho sto- lu teď
 buď nám ho- sti- te- lem a v prázdny ka- lich nové ví- no vlej. Ref.

2. Otvírej oči, které nevidí tě,/ nevidí pravdu, znají jenom klam./
 Důvěru probud' v nás, jakou mívá dítě,/ promluv k nám, Pane,
 řekni: „Pokoj vám!“ Ref.
3. Do svých ran vlož ruce skleslé pochybností,/ zrno v zem vsáté zas
 nám připomeň,/ pozvání k slávě tvé, bílé roucho hostí,/ čas, který
 chystá přebohatou žeň. Ref.

H. A. C. Malan 1840

D D G D A7 D

Dů- vě- řuj se v Pá- na, ó du- še má,

D D G D e A D

zve- če- ra i zrá - na on ti po- má - há.

A D A D A D

On zná tvou strast, pro- mě- ní ji v slast;

E fis D A E A

no- vý květ o- krás - lí tvou po- zem- skou vlast.

D G D A7 D

On v kaž- dé do - bě, on v kaž- dý čas

h fis Fis G D A D

po- mo- ci chce to - bě, sly - ší tvůj hlas.

2. Důvěřuj se v Pána, ó duše má,/ zvečera i zrána, on ti pomáhá./
 On z žalosti tvoří radosti,/ jím tvoje nabývá blaho stálosti./
 Ó Bože věčný, jenž srdce znáš,/ přijmi dík srdečný ty, Otče náš!

D A D h A E A D A

Já, Ho-spo-di-ne, je-dno vím: slou-žit ti
Dům o-te-vřen je, pojd' jen dál. Hled': vše, co

D A E A D G D G D A D

chci i s do-mem svým a ctít tě ja-ko Krá-le.
mám, to tys mi dal, buď s ná-mi dnes i stá-le.

fis D A D A D A

Stá-lou ská-lou buď svým slo-vem v do-mě no-vém

D G D G A D

všem nám, Pa-ne. Tvo-je vů-le ať se sta-ne.

2. Když základy dům z víry má / a o tebe se opírá, / když tvá jej ruka staví, / pak pokoj dýchá z jeho stěn / a pokorou je naplněn. / Tak vzniká domov pravý. / Stálou skálou ...
3. Ti, kteří s tebou stavějí, / ti mají velkou naději, / že dům stát bude pevně. / Ty stavitel jsi nejlepší / a nikdo z nás tě nepředčí, / ty, Tvůrce nebe, země. / Stálou skálou ...

P. Spitta 1827 / L. Härtelová

Jak při-jem-né, můj Pa ne, pře-bý-vat v do-mě tvém.
Pro zem-dle-nou mou du-ši ty sám jsi při - byt-kem.

Ve stí-nu tvém se skry-ji i srd-ce mé chce vy-jít

vstříc Pá - nu s já ————— so - tem.

2. V tvém chrámě smí si najít i ptáci přístřeší./ Křik mlád'at, pláč
a bázeň tvá blízkost utěší./ Kdo dlouhou pout' chce začít,
kdo ve tvé síle kráčí,/ tomu jsi bezpečím.
3. Je líp na krátkou chvíli smět zůstat v branách tvých,/ než dlouhá
léta marná žít tam, kde vládne hřích./ Vždyť Bůh je štítem v boji,
lékem, co rány hojí,/ všem ve svých nádvořích.

podle Ž 84 M. Esterle

c B Es c Es F Es g D g
 Jak vzne-še-né tvé jmé-no po vši ze-mi,
 c Es B c f Es B Es
 svou ve-leb-no-stí nad vším vy-vý-še-ný
 c G c C B B f G
 jsi, Hos-po-di-ne, moc-ný Pa-ne náš.
 c g c B Es B c g c
 Vše, co jsi stvo-řil, stá-le v pé-či máš.

2. Zním mocné skutky, jež tvá ruka činí,/ v úžasu hledím na tvá dobrodiní./ Hlas bezmocných jsi v sílu obrátil,/ nepřátel zlostných pomstu odvrátil.
3. Však co je člověk, že naň pamatuješ,/ úctou i slávou že ho korunuješ?/ Dáváš mu vládnout vším, cos učinil,/ v tobě smí nalézt nový pramen sil.

podle Ž 8 M. Esterle

A D E fis D h E A

Ref. Má du-še Bo-ha ve-le-bí, chvá-lu vzdá-vá,

D E fis D h E A A7

Pá-nem je ne-je-n na ne-bi, buď mu slá-va!

D fis e A e E7 A A7

O-puš-tě-ní bu - dou slou-ti li-dem tvým,

D h G e A D

po-ní-že-ným dá-váš vlád-nout krá-lov - stvím,

h fis G g D G e A D

po-ní-že-ným dá-váš vlád-nout krá-lov - stvím. Ref.

2. Ztrápení a chudí vyjdou z nesnází,/ bohatý a jistý s prázdnou odchází./ Ref.
3. Až do prachu srážíš mocné na trůnu / a odnímáš pyšným meč i korunu./ Ref.
4. Pro lačné stůl hojný připravený máš,/ žiznivým pak plný kalich naléváš./ Ref.

Moc-ní svě-ta, skloň-te se před Pá-nem moc-něj - ším.
Své-mu Tvůr-ci vzdej-te čest, on vlá-dne na-de vším.

Je-ho jmé-nu sva-té - mu slá-vu při - zná-vej-te

a v nád-he-ře sva - ty - ně jej v bá-zni vzý-vej - te.

2. Hrozným hlasem buráci nad mnoha vodami./ Hospodin tak zjevuje svou slávu nad námi./ Když hlas jeho zaduní, i cedry padají,/ jak mláďata veselá hory poskakují.
3. Pevně stojí Boží trůn od věků na věky./ Všechno v chrámu zvěstuje, jak Bůh je veliký./ Svému lidu Hospodin vždy novou sílu dá,/ jej v soužení ochrání, pokojem požehná.

podle Ž 29 J. Tomeš

Mů-že být, že pa-dne vše, že i hrad-by pře- pev-né
 po-de-me-lou di-vé vl-ny. Drž se pev-ně ví-ry té:
 kdo jde s Bo-hem, ne-pad-ne, Bůh své sli-by pl - ní.

2. Může být, že člověk zlý nad upřímným zvítězí./ Pokaždé se ale stane: ten, kdo čest a pravdu ctí,/ toho oheň nespálí, v nové síle vstane.
3. Může být, že celý svět bude plný křivd a bēd,/ příliš mnoho na člověka. Právě tehdy světlem buď,/ svého Pána nezarmuť!
Koruna tě čeká.
4. Také to se může stát, že všech zkoušek příval snad / den co den se bude množit. Bojuj. Vítězství je tvé./ Kdy a jak, to věz, že je pevně v rukou Božích.

Na-hý jsem se na svět na-ro-dil, na-hý, bo-sý
 Je-stlí jsem i s tro-chou ště-stí žil, žád-ný div, když

z něj za-se půj-du. Co-ko-liv mám, Pán
 zas ho poz-bu-du.

vše mi dal, jest-li co chtěl zpát-ky, své si vzal.

Chvá-la ať za-zní je-ho jmé-nu.

2. Z rukou Pána ve dne i v noci / víc než třeba máme dobrého./
 Proč bychom se s Kristem měli bát / někdy také brát něco zlého?/
 Jistě, to stává se i nám, / ani jinak prý být nemůže, / řád svatý Boží
 sám to káže.

J. A. Komenský 1659 / T. Najbrt

Musical score for the hymn "Nám pomoz, Pane milý". The score is written in 4/4 time with a key signature of one flat (B-flat). The melody is on a treble clef staff. The lyrics are written below the notes. Chord symbols (C, F, d, C, F, g, C, F, a, B, g, C, F, d, g, C, F) are placed above the notes.

Nám po-moz, Pa-ne mi-lý, tvé Slo-vo správ-ně
znát. A přij-mi dík, že máš nás všech-ny rád.

2. Nám pomoz u tvých nohou se ztišit docela./ A přijmi dík, že bázeň zmizela.
3. Nám pomoz ustaraným, když vše se temné zdá./ A přijmi dík, tvé Slovo pomáhá.
4. Nám pomoz v naší práci, když už jsme znaveni./ A přijmi dík za novou sílu k ní.
5. Nám pomoz pevně věřit a doufat ve tvou moc./ A přijmi dík, že jdeš nám na pomoc.

Ne-sklá-dej-te v moc-ných na-dě - ji, v sí-le je-jich,
kte-rá ská-ly lá-me, o-chab-ne dřív ne-bo poz-dě-
ji, ne-dou-fej-te v zdá-ní, kte-ré kla-me.
Ref.: Ty jsi hoden žehná-ní a chvá-ly, tvo-ji moc a sí-lu sla-ví-
me. Před te-bou se, Pa-ne Kris-te, krá - lů Krá-li,
do-bro-vol-ně sklá-ní-me. do-bro-vol-ně sklá-ní-me.

2. Vláda jeho není na chvíli,/ pravda věčně platí v jeho říši,
v jeho panství není násilí,/ blaze tomu, kdo hlas jeho slyší./ Ref.
3. Živným dá napít z pramene,/ nedolomí nalomenou třtinu,
proměňuje srdce kamenné,/ odpustí i zbloudilému synu./ Ref.
4. Znaveným on síly dodává,/ uvězněným snímá pouta z rukou,
stojí při těch, kdo jsou bez práva,/ otevírá všechněm, kteří tlukou./
Ref.

M. Rejchrt

F C a d g F C
 Před trů-nem, kam mod-lit-ba má po-zve - dá se
 d B g C A7
 a od - kud, Bo - že, sou - díš svět, jsou
 d g C7 F g d
 vši-chni li - dé stej - ně blíz - ko ke tvé spá - se,
 g a g B g F
 vel - cí i bez-výz-nam - ní na po - hled.

2. Jen cesta, kde víra kráčí v upřímnosti / a nikdy nenechá se svést,
jen taková nás vede vpravdě do plnosti, / ta jediná je schůdná ze
všech cest.
3. Jen srdce, co dobrotou se naplnilo, / sklání se před tvou milostí,
tvé nekonečné lásce aby blízko bylo / a hrálo nadějí a radostí.
4. Jak toužím své srdce vložit do tvých dlaní - / ať, Bože, dá se tebou
vést, / ať nalezne tu pravou cestu bez váhání / a může tvoji lásku
v sobě nést.

e h C D G D G

S ná - mi je Bůh náš, slyš-te, ná-ro - dy,

G e a e a D G

ze stud-ně je - ho na-važ-te si vo - dy,

G D e a e D h

pra - vdy a sí - ly, kte-rou zna-ve - né - mu

e D e D G D e

dá - vá Pán věr - ný tvo-ru sla - bé - mu.

2. Jenž doutnající knot neuhásí / a nalomenou třtinu nedolomí, / Pán milosrdný budiž chválen věčně, / veleben v slávě své nekonečné.
3. Na stezce soudů tvých tě čekáme, / jméno tvé slavit dychtivě toužíme, / po tobě prahne duše hledající, / po tobě volá ve dne i v noci.

R. Edwards 1955

C a7 d7 G7

Tvá, Pa-ne, lá-ska nám sí-lu dá-vá,

C7+ a7 d7 G7 hdím a

je ja-ko čí-še vo-dy stu-de-né. Má sí-lu tě-šit

g F C d F6 G C

smut-nou du-ši a zved-nout tě-lo ze-mdle-né.

2. Tvá milost, Pane, je nekonečná,/ své odpuštění znovu dáváš zas!/
Tvým darem je i milý úsměv/ těch, kteří žijí vedle nás.
3. Ve víře dáváš nám poznat, Pane,/ že nejsme sami - s námi přebý-
váš./ Tvé myšlení je o pokoji/ - má zase smysl život náš.
4. Tvé svaté Slovo nás moudře vede/ a našim cestám ukazuje směr./
Nebývá snadné zaslechnout je/ ve světě plném různých věř.
5. Co jen je člověk, čím zasloužil si,/ že, Pane, ty jsi na něj pamětliv?/
Pochopit nelze, snad jen žasnout!/
Dík budu vzdávat, co jsem živ!

J. Balcar

F C d B C F

Z tvé ru-ky, Pa-ne můj, co dá- váš, chci vzít. Ty

B C A d B G7 F C

líp než-li já víš, co mi pro-spí-vá, co pře-bý-vá a schá-zí.

F C d B C F

Z tvé ru-ky, Pa-ne můj, co dá- váš, chci vzít. Ty

B C A d g C F

líp než-já víš, co ve-de k to-bě blíž. Ha- le - lu - ja.

2. Stůj při mně, když se zdá,/ že krátí se den./ Ty líp nežli já/ víš, kdy se roznívá,/ kdy začít má tvé ráno./ Stůj při mně, když se zdá,/ že krátí se den./ A půjdu-li tmou,/ ty uchopte ruku mou./ Haleluja.

M. V. Šteyer 1683

Dí-ky Bo-hu vzdej-me, Krá-li ne-bes-ké-mu,
kte-rýž nás do-bro-ti-vě do-cho-val k ji-tru dneš-ní-mu.

2. Budiž z toho chvála,/ čest, moc, síla, sláva,/ všemohoucí Pane Bože věčný,/ od nás vzdávána.
3. Račíš i v tento den/ nám býti přítomen,/ ode všeho zlého nás chráníti,/ nebs toho mocen.
4. Tak abychom byli/ k tvé cti, chvále živi,/ k prospěchu bližním a nám k spasení/ až do skonání.
5. Po smrti pak časné/ dejž království věčné,/ kdež bychom tebe hodně chválili/ na věky. Amen.

Dí-ky za to-to krás-né rá-no, dí-ky za kaž-dý no-vý den.

Dí-ky za to, co už je za mnou ja-ko těž-ký sen.

2. Díky za všechny věrné druhy,/ díky, ó Pane, za tvůj lid./ Díky, že všechny křivdy, dluhy/ mohu odpustit.
3. Díky za moje pracoviště,/ díky za každý drobný zdar./ Díky za všechno krásné, čisté,/ dík za hudby dar.
4. Díky za to, co zarmoutilo,/ díky za to, co potěší./ Díky, že vedeš mě, má sílo,/ cestou nejlepší.
5. Díky, že smím tvé slovo chválit,/ díky, že Ducha dáš mi též./ Díky, že nablízku i v dáli/ lidi miluješ.
6. Díky, že jsi všem přines' spásu,/ díky, toho se přidržím./ / Díky, že věřím tvému hlasu,/ že ti patřit smím.

M. G. Schneider / M. Heryán

W. Croft 1709

Hned zrá-na vzdej dí - ky v pís-nič-ce chval, to on, O-tec

tvůj, ti dneš-ní den dal. On dá-vá ti vše, co máš,

jen z lás-ky své a mi-lost svou do-prá-vá ka-ždé-ho dne.

2. Když smutek tě svírá, cítíš se sám,/ věř, že i v té chvíli blízko je Pán./ On v lásce své přivede k lidem tě blíž,/ kde snadněji překonáš samoty tíž.
3. Když odvahu ztrácíš životem jít,/ když nevíš, jak dál a kde sílu vzít,/ když pochybnost ovládne myšlení tvé,/ tak v modlitbě přiznej se k slabosti své.
4. Pros Pána o sílu dál cestou jít/ a odpírat zlému, pravdivě žít./ I když proto za blázna budou tě mít,/ smíš od Pána přijímat svobodu, klid.
5. Jen víru tu měj, že golgotský kříž/ o vítězství lásky rozhodl již./ Že naději konečnou dalo všem nám/ dne třetího ráno - kdy vzkříšen byl Pán.
6. S tou radostí vzácnou nezůstaň sám,/ těm, které jsi míjel, bližním se staň./ A vším, čím se zabýváš, Pánu čest vzdej,/ služ blízkým i vzdáleným, v lásce je měj.

Noc od - chá - zí a sví - tá den, ó
 Pa - ne náš, bud' po - chvá - len, bud' to - bě dík, ty
 Ot - če náš, že až po - sud nás v pé - či máš.

2. Bud' blízký nám i v tomto dni,/ vždyť nejsme víc než pocestní,/ svou věrnou mocí při nás stůj,/ před každým zlým nás ochraňuj.
3. Svou mocnou rukou vládni nám,/ ať zřejmě je, kdo je náš Pán,/ a věrohodné jméno tvé/ ať svými činy světime.
4. Svým požehnáním v tento den/ i nám bud' věrně přítomen,/ ty laskavý jsi, Otče náš, co nám je třeba, dobře znáš.
5. Pro Syna tvého Ježíše / ať naše dílo daří se/ a před tvým soudem obstojí,/ až propustíš nás v pokoji.

M. Weisse 1531 / M. Hájek 1987

D h A7 D G D

Sva-tý, sva-tý, sva - tý, vše - mo - hou - cí,

A D h A E7 A A7

od čas-né-ho rá - na tě Kris-tův lid sla - ví.

D h A7 D G D

Sva-tý, sva-tý, sva - tý, Pa-ne náš las - ka - vý,

h D7 G D G A7 D

ty troj-je - di - ný, slyš náš zpěv vrou - cí.

2. Svatý, svatý, svatý, nekonečný,/ nebe, zem i moře objímá tvá sláva./ Andělský sbor stále tobě poctu vzdává./ Ty jsi byl, jsi a vždy budeš věčný.
3. Svatý, svatý, svatý, očím skrytý,/ hřích nám brání vnímat slávu tvého nebe./ Pouze ty jsi svatý, nikdo kromě tebe/ není dobrý, čistý, jako jsi ty.
4. Svatý, svatý, svatý, všemohoucí,/ od časného rána tě Kristův lid slaví./ Svatý, svatý, svatý, Pane náš laskavý,/ ty trojjediný, slyš náš zpěv vroucí.

A D h A h A D

Už sví - tá jas - ný bí - lý den. Já

A D e A D Fis h

k Bo-hu v du - po-kor-ném se mod - lím: tvá se

G A D h A

vů - le staň! Bud' ty má stráž, bud'

h A D G h A D

ty můj Pán, bud' ty má stráž, bud' ty můj Pán.

2. Ať na rtech nemám slovo zlé/ a srdce záštím prolezlé/ ať neztročí pohled můj./ |: Když marnost láká, při mně stůj. :|
3. Ať přimost mého jednání/ přec tvrdosti se ubrání./ Co tělo chce, to zlom a ztiš./ |: Hlad, žízeň nebud' na obtíž. :|
4. Až potom slunce zapadne/ a tma se vkrade v soumrak dne, všech břemen svých a strachu prost/ |: zazpívám chválu za milost. :|
5. Bud' chvála Otci našemu/ a Synu jeho milému/ i Duchu, v němž je útěcha/ |: budoucí, dnešní, odvěká. :|

J. Sibelius

Es B Es B7 Es B Es As f B Es

Když sou-mrak zhá - ší svět-lo, noc se blí-ží,

B Es B7 Es B Es As f Es Es B6

ruch všed-ních dnů se ve tmě roz-plý-vá, čím dál tím

c g B f f Es As Es

víc jen k tobě, Pa-ne, vzhlí-žím, mých jis-tot zrád-ných

As f6 G Es B6 c g B

kva-pem u-bý - vá, čím dál tím víc jen k to-bě, Pa-ne,

f f Es As Es B Es

vzhlí-žím, mých jis-tot zrád-ných kva-pem u - bý - vá.

2. Nebýt tvých ran, svět by byl jenom zdání,/ voňavý kouř, co s větrem uplývá,/ |: nebýt tvých ran a tvého zmrtvýchvstání,/ byl by náš den jen jízda bláznivá. :|
3. Měls, Pane, sílu nenechat se zalknout/ tím hořkým proudem zvyku, strachu, lží,/ |: záblesk tvé slávy prosvítíl tmou matnou/ a dal nám příslib, výhled nadějný. :|

J. Plíšek

L. Rejchrt

Skon-čil den a při-jde noc, ce-lý svět jde spát.

I nad ná-mi Bo-ží moc na strá-ži chce stát.

2. Jeden bdí a nese sám,/ co nás trápí, vše./ Ve dne v noci dává nám/
pomoc v samotě.
3. Kriste, světlo života,/ vyslyš prosbu mou./ Dej mi tvoje dobrota/
teď noc pokojnou!
4. Když tvá věrnost zůstává,/ smím být svoboden/ od bázně: noc las-
ková/ přejde v dobrý den!

L. Rejchrt

Jena 1679

a H e F C G C
Ač - ko - li po - dsta - tou ro - vný byl Bo - hu,

e C F a F E
slá - vy se ú - pl - ně, bez vý - hrad vzdal.

a d G C a E a E
Sám se - be po - ní - žil v po - do - bě slu - hy,

a ddim F E a d E a
z ne - změr - né lá - sky se člo - vě - kem stal.

2. Poslušně na sebe vzal trpký úděl,/ podstoupil místo nás potupný kříž,/ opuštěn Otcem a přáteli svými./ Kdo a kdy dokázal sklonit se níž?
3. Proto ho nade vše povýšil Otec,/ slavné a veliké jméno mu dal, aby svá kolena před tímto jménem/ v pokoře skláněli chudšas i král.
4. Kořte se před Bohem, nebe i země! / Ať mocný chvalozpěv zní ze všech stran / a k Boží oslavě ať každý jazyk/ radostně vyznává: Kristus je Pán!

podle Filip. 2,6-11 D. Henych

D A D G A7 h e D h E
 Ať chvá-lí Bo-ha křes-ťa-né, vždyť Sy-na své-ho
 A D A D D G A
 dal a v Kris-tu s ná-mi pře-bý-vá náš
 D A h D G A D
 Spa-si-tel, náš Král, náš Spa-si-tel, náš Král.

2. Od svého Otce přišel k nám/ a lidský úděl vzal,/ do světa zlého vešel sám/ |: jak chudé dítě - Král. :|
3. On zvítězil nad každým zlem,/ když v ponížení žil,/ nám sloužil celým životem,/ |: a tak nás zachránil. :|
4. A jeho sláva nebeská/ nám brány otvírá,/ zní dolů píseň andělská/ |: a pokoj prostírá. :|

15. stol., Wittenberg 1524

Kri- ste, Sy-nu je- di- ný Ot- ce ne- bes- ké- ho,
z lá- sky je- ho zro- ze- ný dle slo- va sva- té- ho,

tvá hvě- zda za- zá - ři - la, tem - nou noc

pro - mě- ni - la ja - sem svět - la tvé - ho.

2. Sám člověkem se stáváš, nám jsi potěšením,/ čas milosti otvíráš,
křížem vykoupený./ Svou smrtí's život vrátil/ každému, kdo již
ztratil naději spasení.
3. Ať milost poznat smíme, v lásce zůstáváme,/ dál ochotně slouží-
me, víru zachováme./ Tvá blízkost ať nás chrání,/ provázej požeň-
máním vše, co konat máme.

E. Creutzigerová 1524 / M. Esterle

h Fis h fis G D h fis, h D fis G
Kris-tus je má sí-la i spa-se-ní, po-tě-še-ní

D G D A h Fis h, A D h
ve všem mém zar-mou-ce-ní. Já v je-ho mo-ci

fis D G Fis h, D A h fis h
ve dne, ta - ké v no - ci žá - dám po - mo - ci.

2. Neodloučí mne zde nic od něho,/ doufám v něho,/ neb všechno mám od něho./ On mne spravuje,/ řídí, opatruje/ i ochraňuje.
3. V něm jsem já živ, smrti se nebojím,/ tím se kojím,/ že vždy při něm obstojím./ Neumřu věčně,/ jist jsem tím bezpečně/ i dostatečně.
4. Co budu živ, budu ho chváliti,/ velebiti,/ skutky jeho slaviti./ Řeknu vesele:/ Nuž, duše má, směle/ chval Spasitele!
5. Ó budiž tobě chvála, svatému/ Kristu, Pánu/ našemu jedinému:/ nebs toho hoden/ vždycky a každý den/ na věky. Amen.

G. Gastoldi 1598

V to - bě je ra - dost, jin - de jen ža - lost, Pa - ne
 Od te - be má - me da - ry, ne - zná - mé to - mu,

dra - hý, Je - ží - ši. Zba - vu - ješ
 kdo tě ne - sly - ší. I v té - hle

vi - ny, vždy - cky jsi čin - ný. Kdo se ti dá - vá, to - mu zů -
 do - bě hle - dí - me k to - bě. Ať u - mí - rá - me, na te - be

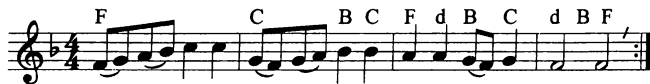

stá - vá svo - bo - da ji - stá. Ha - le - lu - ja!
 dá - me, Pá - na a Kris - ta. Ha - le - lu - ja!

J. Lindemann 1598 / A. Molnár

Za-čnem pí-seň no-vou pro slá-vu Kri-sto-vu,
v je-hož jsme se jmé-nu shro-má-ž-di-li sem v tu-to chví-li.

2. Každý s ochotností/ podle své možnosti/ chval, cti, veleb Ježíše milého/ z srdce celého.
3. Uvažujíc sobě,/ kterak v každé době/ nám veliká činil dobrodiní/ a ještě činí,
4. měli bychom stále/ k jeho cti a chvále/ děkovati, když nám dobré dává/ a nepřestává.
5. Sluší tedy jistě,/ zvlášt' na tomto místě,/ jeho milost svatou velebiti,/ díky činiti.
6. Tak také i doma,/ tak, jaký dar kdo má,/ děkujeme obzvláště i společně/ všichni srdečně
7. Kristu Pánu, Králi,/ od něhož jsme vzali/ tělo, duši, to vše darmo dosti,/ z pouhé milosti.
8. Mnoho víc jiného/ nám dal potřebného,/ co tělu, také i milé duši/ náleží, sluší.
9. Protož tím se vzbud'me/ a tak vděčni bud'me,/ a Pán Bůh svou dobrotou rozmnoží/ náš statek, zboží.
10. Milujme ho právě,/ všichni k jeho slávě / zpívajíc jemu písničky rádi,/ staří i mladí.
11. Sláva tobě, Otče,/ nebe, země Tvůrce,/ sláva tobě, Synu, Duchu svatý, / jedné podstaty.
12. Jenž jsi v třech osobách,/ slyš nás v našich prosbách,/ řid', spravuj a ochraňuj v tento den,/ Bože náš jeden.
13. Račiz nám to dáti,/ ať my děkovati / nepřestáváme tobě srdečně / i zde, i věčně.

Středověká melodie

Dá-vno je to, co pár li-dí při-ví-ta - lo Kri-sta.
Dnes se a-le ce - lá cír-kev sla-vi-ti ho chy-stá.

Ta-ké my ho u - ví-tej-me, Sy-na Ot-ce vě- čné-ho.

Ne-při-šel v své slá - vě, i když byl Me-si - áš,

pra-vý Me-si - áš, Král a Vlád-ce náš.

2. Přišel lidi obdarovat pokojem a spásou./ Temná noc se rozjasnila víc než hvězdnou krásou./ Nikdo s prázdnou neodejde, kdo ho vítá v pokoře,/ otevře své srdce a dá mu sebe sám./ K tomu jako v chrám vejde Bůh a Pán.

D. Henych

A. Michna z Otradovic

1. Bůh se nám dnes na - ro - dil, lid - ský syn, Bo - ží král.

Trá - pe - ní lid - ské - ho díl na se - be v tě - le vzal.

Ja - ko dí - tě bez - moc - né, vše - ho Pán a vlád - ce,

při - šel na - jít ov - ce své, za - chrá - nit své stád - ce.

2. V andělském navštívení Marie slyší zvěst:/ Panna syna porodí, to Boží vůle jest./ Jménem Ježíš bude zván, andělé ho slaví,/ milován i odmítán, Spasitel náš pravý.
3. Dítě v chlévě zrozené, v něm Bůh k nám přichází./ Vládu hříchu v lásce své na věky překazí./ Bud' nám, Pane, radostí, vůle tvá ať vládné,/ otvíráj své království, upřímně žádáme.

A. Michna z Otradovic / M. Esterle

Když tma-vá noc by-la, — ni-kde ne-mě-li mís-ta. Pan-
na po-ro-di - la Pá - na Je-zu Kris - ta.
Ref. V tom-to ča - se ra - duj - te se! Vám,
vám, ó věr-ní křes-t'a-né, dnes na-ro-dil se!

2. Pastýřům zvěstoval/ anděl tu divnou zprávu,/ že Bůh se snížil
v stáj,/ tak zjevil svou slávu./ *Ref.*
3. Hle, v jesličkách teď spí/ Král králů všemohoucí./ Přijal v poníže-
ní naše človenství./ *Ref.*

G C E a a E d a e C
Syn Bo - ží se nám na - ro - dil a nás hří-

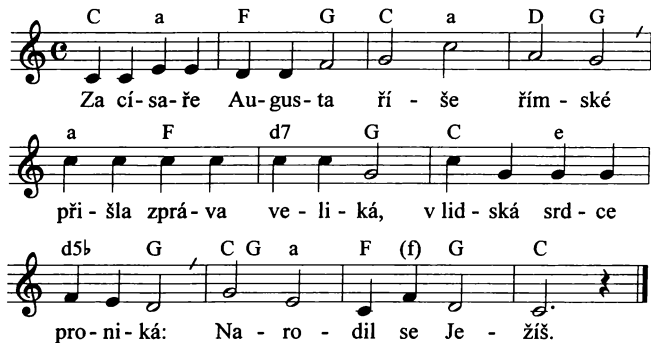
G d C G C G C E a d E
šné vy - svo - bo - dil. Ví - tej, Pa - ne, ví - tej!

2. Dítě narozené, krásné,/ jako slunce čisté, jasné./ Vítej, Pane, vítej!
3. Andělé nám dali radu,/ abychom mu vzdali chválu./ Vítej, Pane, vítej!
4. Protož i my se radujme,/ s anděly jemu zpívejme./ Vítej, Pane, vítej!

lidový text

Ti - chá noc, sva - tá noc, vá - noč - ní
 pí - seň zní, li - dem po - dá - vá Bůh ru - ku svou,
 chó - ry an - dě - lů k Bet - lé - mu zvou, hvě - zda nám zá - ří
 tmou, hvě - zda sví - tí tmou.

2. Tichá noc, svatá noc,/ z nebe hlas volá nás:/ Věř a důvěřuj, už nejsi sám!/ Bůh svou jasností jde proti tmám,/ v lásce sklonil se k nám,/ láska přišla k nám.
3. Tichá noc, svatá noc,/ s milostí v tichosti/ z nebes přichází sám král,/ aby hřích světa na sebe vzal,/ nám své spasení dal./ Zpívej píseň chval.

C a F G C a D G
 Za cí-sa-ře Au-gus-ta ří - še řím - ské
 a F d7 G C e
 při - šla zprá-va ve - li - ká, v lid - ská srd - ce
 d5b G C G a F (f) G C
 pro-ni - ká: Na - ro - dil se Je - žíš.

2. Matka jeho Marie dítě milé/ ve stáji porodila,/ do jeslí položila,/ krásné, přespanilé.
3. Na obloze veliká hvězda svítí,/ pastýři přicházejí,/ králové se klanějí,/ radost v srdci cítí.
4. Slyš andělskou muziku, jak se činí,/ trubky, housle, tympány,/ sláva Pánu nad pány,/ my zpíváme s nimi.
5. Že nám k spasení byl dán, dobře víme,/ na zemi ho vítáme,/ písničku mu zpíváme,/ více neumíme.

R. Schiller

A. Michna z Otradovic

F b As Es C f C c
 Když v za-hra - dě Ge - tse - ma - ne s Ot -
 Des As b F f f
 cem svým roz - mlou - val, Ji - dáš, zrád - ce zlé - ho
 Es Es As Des b C f
 srd - ce, o Mi - stra se smlou - val.

2. Mistra prodal - nelitoval Učitele svého -/ a smluveným políbením zradil nevinného.
3. Vladařovi Pilátovi k odsouzení vydán./ Jakou křivdu ve svém lidu trpěl nebeský Pán!
4. Tak ztrýzněný, zbičovaný, vydán k posmívání./ Všech králů Král korunován potupně byl trním.
5. S křížem vyšel, k místu přišel, kde měl smrt podstoupit,/ k vůli Otc chtěl do konce ten hořký kalich pít.

A. Michna z Otradovic / 1998

As Des As Es As

Tvůj kříž mi zá - ří v tem - no - tách, tvé

f Es As Des Es As Es

dí - lo, co jsi do - ko - nal, své srd - ce kla - du

B B7 Es Es7 As Des As Es7 As

na tvůj práh a ne - mám nic, co bych ti dal.

2. Pod křížem leží viny mé/ i svět, kterýs tak miloval,/ že v obět' lásky nezměrné/ jsi všechno Otci odevzdal.
3. Když nemám nic, co bych ti dal,/ než život láskou chudobný,/ mé srdce zvedni v písni chval,/ buď věrnou láskou přítomný.

Sl. Radechovská

C G C F C d G C

At' zní za-se v tu-to do-bu: Ha - le - lu - ja, ha - le - lu - ja!

F d C d C G C d G C

Je - žíš Kri - stus vy - šel z hro - bu, ha - le - lu - ja, ha - le - lu - ja.

G D7 G C G7 C G a G D G

Ne - be, ze - mě, slav - te Pá - na, ha - le - lu - ja, ha - le - lu - ja.

C F C F d C G C

Je - ho moc je ne - slý - cha - ná, ha - le - lu - ja, ha - le - lu - ja.

2. Nad smrtí Pán triumfoval, haleluja, haleluja, / její odpor slavně zdolal, haleluja, haleluja. / Po noci zas přišlo ráno, haleluja, haleluja. / Vítězství je dokonáno, haleluja, haleluja.
3. Marné byly kámen, strážce, haleluja, haleluja. / Pane, silná je tvá paže, haleluja, haleluja. / Otevřel jsi celu smrti, haleluja, haleluja, / i nás voláš ze zajetí, haleluja, haleluja.
4. Kde je, peklo, tvoje vláda, haleluja, haleluja? / Kde je Kristus, ona padá, haleluja, haleluja. / Copak něco může zmoci, haleluja, haleluja, / proti síle božské moci, haleluja, haleluja.
5. Následujme tedy jeho, haleluja, haleluja, / Spasitele vzkříšeného, haleluja, haleluja. / On i při nás jednou změní, haleluja, haleluja, / smrt a zkázu ve vzkříšení, haleluja, haleluja.
6. Chválíme tě, svatý Pane, haleluja, haleluja, / za dobro nám prokazané, haleluja, haleluja. / V pokoře se lid tvůj sklání, haleluja, haleluja, / s díkem za tvé zmrtvýchvstání, haleluja, haleluja.

Bud' Bo-hu všech-na chvá-la, čest a po-žeh-ná - ní, že
u-sly-šet jsme mo-hli zvěst o zmrt-vých-vstá - ní. V ú-
svi-tu ješ-tě ztem-ně-lé ve - li-ko-noč-ní ne-dě-le hrob
ži-vo-tu je dán, když vy-šel z něj náš Pán.

2. A od té chvíle život ten/ už nepřestává./ I ve tmách vzchází každý den/ Otcova sláva./ Hle, vzkvétá znovu planý fik/ a vždycky nový učedník/ se k církvi přidává,/ když Krista vyznává.
3. Království Boží víc a víc/ k nám všem se blíží./ Když on vstal z mrtvých, pak už nic/ nám neublíží./ Jen jemu důvěru dejme/ a v jeho slibech doufejme,/ vždyť slabost naši zná / moc jeho vítězná.

L. Rejchrt

Dnes o-slav, ce - lá ze - mě, Kri - sto - vo vzkří - še -
ní! Ať ra - dost z to - ho di - vu náš ži - vot pro - mě -
ní. Vždyť on, ten slav - ný Ví - těz, i za nás bo - jo - val a
po - díl na vzkří - še - ní nám z mi - lo - sti své dal.

2. Dnes oslav, celá země, Kristovo vzkříšení! / Ať radost z toho divu náš život promění. / Ty, Pane, vzbud' v nás touhu jít stále za tebou, / ať blízkost tvá se stává nám pevnou oporou.
3. Dnes oslav, celá země, Kristovo vzkříšení! / Ať radost z toho divu náš život promění. / Co nyní vidí víra jen v matných obrysech, / to, Kriste, v plném světle nás jednou poznat nech.

D. Henych

Do ze-mě se skrý-vá zrn-ko po-hřbe-né,
klí-ček zdví-há vzhů-ru, hle-dá svě-tlo dne.

Lás-ka, když se zdá, že chřad-la dlou-hý čas,

ná-hle ja-ko trá-va ze-le-ná se zas.

2. Boží zrnko v srdcích dusí bodláčí,/ do kamení vsáté vzklíčit nestačí./ Přejde třetí den a tmu vystřídá jas,/ láska jako tráva zelená se zas.
3. Světu láska Boží byla na obtíž./ Před hrob valí kámen - málo jim byl kříž./ Chvilí smutek vládne, když však přijde čas,/ láska jako tráva zelená se zas.

J. M. C. Crum 1928 / 1978 / T. Najbrt

francouzská středověká melodie

Ref. Ha - le - lu - ja, ha - le - lu - ja,
 ha - le - lu - ja. 1. Tři z žen šly s bá - zní ú - svi -
 tem, tam stál muž v rou - chu zá - ři - věm. Proč ptát se
 dál jen po mrt - věm? Ha - le - lu - ja. Ref. Haleluja ...

2. Mou zprávu smíte hlásat všem:/ Od skály kámen odvalen,
 Pán z kříže stal se vítězem, haleluja. Ref. Haleluja ...
3. Kdo z vás tu stísněn zůstal stát,/ má dál teď jít a zvěstovat:/
 Všem Pán chce život darovat, haleluja. Ref. Haleluja ...

J. Tisserand / M. Esterle

Pán cestou smr-ti krá-čel, zlo-bou lid-skou kři-žo-ván.
Sám ne-sl hří-chy na-še, je-ho ži-vot za nás dán.

Má-me proč se ra-do-vat, všem do-brou zprá-vu zvě-sto-vat,

i pro nás měl Pán z hro-bu vstát. Ha-le-lu-ja.

2. Blázen, kdo z lidských synů smrti chtěl by uniknout./ Svou každý nese vinu. Kdo je zbaven hříchů pout?/ V Pánu naše doufání. Svou mocí z hrobu zachrání/ ty, kdo se sklání v pokání./ Haleluja.
3. Noc temná vládu ztrácí, svítá jitra nedělní./ V něm naději Pán vrací lidem slabým, nevěrným./ Chválou ať zní slavný den, kdy Kristus Král byl oslaven,/ hřích láskou navždy poražen./ Haleluja.

M. Luther / M. Esterle

Už svit-lo jit-ro ne-děl-ní a už je bí-lý den. Pojd'-
 te se na to po-dí-vat, ká-men je od-va-len, pojd'-
 te se na to po-dí-vat, ká - men je od-va - len.

2. Marie očím nevěří, zdá se jí to jak sen./ |: U hrobu vidí anděly a kámen? Odvalen! :|
3. „Pán Ježíš dávno z hrobu vstal, my jsme tu zbyli jen!“/ |: A řekli jí, ať pohledí, že kámen odvalen. :|
4. Když to pak všechněm říkala, tu Petr vyběh ven/ |: a spatřil též, že Pán je živ - a kámen odvalen! :|
5. Ó živý Pane Ježíši, i my ti děkujem, / |: že mocí tvou smí hrob nás všech mít kámen odvalen! :|

D fis G D h e A D

V to ji-tro ve-li-ko-noč-ní se při-ho-dil ten div: hrob

h Fis G D e7 A D

zů-stal práz-dný, Kri-stus vstal a sto-jí ta-dy živ.

h (E7A) fis G fis e G A 1. D 2. D

Slyš - te, slyš - te, že sto - jí ta - dy živ. živ.

v repetici: D h e A

2. V čas letnic v kruhu Dvanácti se opět udál div:/ vždyť mluví směle, žádný strach, a svědčí: Pán je živ./ |: Slyšte, slyšte, jak svědčí: Pán je živ. :|
3. Tak vždycky znovu vidíme, jak činí Pán ten div:/ že lidé slyší dobrou zvěst a věří: Pán je živ./ |: Slyšte, slyšte, že věří: Pán je živ. :|

A. Juhre / B. Vik

Vítě-zi k poc-tě zpí-vej-me, ve-leb-me jej hned zrá-na,
 v ra-dos-ti spo-lu slav-me dnes den vzkří-še-né-ho Pá - na.
 Ra-duj-me se, ve-sel-me se, chvá-lu vzdá-vej-me.

2. Obětí, kterou dokonal/ tam na oltáři kříže,/ Kněz pravý Bohu nazpět dal,/ co držel světa kníže./ Radujme se, veselme se, chválu vzdávejme.
3. Anděla zhoubce tato noc srazila v jeho pýše,/ vyvedla nás ven z poroby/ faraonovy říše./ Radujme se, veselme se, chválu vzdávejme.
4. Úzkostmi moře Rudého/ prošli jsme v jeho síle,/ Beránek zve nás k hostině,/ oblecme roucho bílé./ Radujme se, veselme se, chválu vzdávejme.
5. Proniká temnem světla svit,/ bázeň zahání víra./ Tvé jméno chválí Boží lid,/ ó Tvůrce všehomíra./ Radujme se, veselme se, chválu vzdávejme.

podle Ambrože Milánského M. Rejchrt

Vstal Kri-stus z mrt-vých, všech ú - trap zba - ve -

ný. On je nám ži - vo - tem, stu - dni - cí ne - vy -

schlou. Po - vstaň - te, pou - tní - ci, svou smr - tí zna - ve - ní.

Slav - me jej s ra - do - stí ne - skon - če - nou.

2. Vítej nám, nyní jsi dnešní nadějí./ Křesťanům nevěrným daruj své
vzkříšení./ Brání se hříčům svým, však nohy klesají./ Povstaňme
s radostí vykoupění./

T. Najbrt

e C D e D G C
 Přijď, Spa-si-te-li! Z na - šich pout jen ty nás mů-žeš
 a h e a G C
 vy - tr - hnout, jha zba-ven byl též I - zra -
 D e D h C D G
 el, když k Bo-hu je - ho ná - řek zněl.
 G D e h e a G D
 Ref. Ať zní, ať zní, ať zní do všech stran, že
 G C G a D e
 Bůh se sklá - ní v lá - sce k nám.

2. Přijď, vyžeň všechnu temnotu,/ bud' sluncem našich životů./ Svým světlem sviť, kde vládne noc./ Slyš naše prosby o pomoc!/ Ref.
3. Přijď, zjev se v slávě jako Král,/ jenž kdysi lidem Zákon dal./ Přijď však i jako Mesiáš,/ náš dlouhý dlužní zápis smaž!/ Ref.
4. Přijď dát nám všem, jež trápí hřích,/ klíč ode dveří zavřených/ a vpust' nás ve své milosti/ do říše věčné radosti./ Ref.

C a G C F G(C) G a (d) a

Du-cha sva-té-ho dne-šní den, a-le-lu-

e a C d a C a G(C) G

ja, a-le-lu-ja, se-slal Pán Je-žíš

a B a C a d a(d) G a(C F) C

Spa-si-tel, a-le-lu-ja,

2. všem svým učedníkům milým, aleluja, aleluja,/ jakož byl předpověděl jim, aleluja,
3. aby on svým darováním, aleluja, aleluja,/ zažeh' srdce k milování, aleluja.
4. Ať Pán svou svatou milostí, aleluja, aleluja,/ pošle nám Ducha z výsosti, aleluja,
5. radost duchovní rozmnoží, aleluja, aleluja,/ srdce v nás smutná utěší, aleluja.
6. Nastal nám den potěšený, aleluja, aleluja,/ Duchem svatým osvěcený, aleluja.
7. Raduj se dnes, lidské srdce, aleluja, aleluja,/ chval vesele Boha Otce, aleluja.
8. On nám skrze Syna svého, aleluja, aleluja,/ zaslíbil Ducha svatého, aleluja.

Dej mi, Pa-ne, bdě-lé srd-ce,
 ať se ti dnes ne-vzdá-lím ne-roz-váž-ným smý-šle-ním.
 Dej mi srd-ce u-šlech-ti-lé,
 jež by žád-ný špat-ný cit ne-do-ká-zal po-ní-žit.

2. Dej mi, Pane, pevné srdce,/ které nikdy nezlomí/ nesnáze či pohromy./ Dej mi srdce nezávislé,/ svobodné a odvážné,/ povznesené nad vášně.
3. Dej mi rozum, jenž tě hledá,/ moudrost, která nalezne/ život podle vůle tvé./ Dej mi pravou, pevnou víru,/ lásku, v níž se přetvořím/ a stanu se zcela tvým.

podle T. Akvinského J. Hrdlička

Dej nám mou - drost, od - va - hu pro dny o - bav,
 pro dny stra - sti, s te - bou jít i přes pro - pas - ti;
 dej nám mou - drost, od - va - hu.

2. Dej nám moudrost, odvahu/ pro pravdu se všeho zřící,/ pamatovat na trpící;/ dej nám moudrost, odvahu.
3. Dej nám moudrost, odvahu/ pro čas vezdejšího žití,/ ať v něm naše láska svítí;/ dej nám moudrost, odvahu.
4. Dej nám moudrost, odvahu/ pro ty mnohé kroky malé,/ Pane, zůstaň s námi stále./ Dej nám moudrost, odvahu.

I. Spieckerová / D. Hájková / Z. Svoboda

Dej od-va-hu včas sly - šet, co pro nás, Pa-ne,
 máš, a při-jmi dík, že s ná-mi po-čí - táš.

2. Dej odvahu žít, doufat,/ když není vidět cíl,/ a přijmi dík,/ žes láskou ujistil.
3. Dej odvahu dnes sloužit,/ ať den je nebo noc,/ a přijmi dík,/ že jdeš nám na pomoc.
4. Dej odvahu se ztišit/ i mlčet před tebou/ a přijmi dík/ za všechnu přízeň svou.
5. Dej odvahu mít víru,/ že jediný jsi Pán,/ a přijmi dík,/ že nevzdálil ses nám.

K. Rommel / Z. Coufal

Přijď, Du-chu sva-tý, přijď! My pro-sí-me te-be: Dej

sí-lu nám z ne-be! Přijď, Du-chu sva-tý, přijď!

2. Přijď, Duchu svatý, přijď! / Ať tvé slovo pravdy / nás provází na-vždy! / Přijď, Duchu svatý, přijď!
3. Přijď, Duchu svatý, přijď! / Jen k dobrému dílu / vždy dávej svou sílu! / Přijď, Duchu svatý, přijď!
4. Přijď, Duchu svatý, přijď! / Uč trpělivosti / a naplň radostí! / Přijď, Duchu svatý, přijď!
5. Přijď, Duchu svatý, přijď! / Jinde naděj není / než v tvém odpuště-ní! / Přijď, Duchu svatý, přijď!
6. Přijď, Duchu svatý, přijď! / Ať dobře poznáme, / co vše v tobě má-me! / Přijď, Duchu svatý, přijď!

G. Luckaová / Z. Coufal

Přijď již, přijď, Du-chu stvo-ři-te-li, Du-chu smí-ře-ní.

Přijď již a pro-měň svět náš ce-lý v no-vé stvo-ře-ní.

Ref. Du-chu sva-tý, nás svou mo-cí v lá-sce ob-no-vuj.

Ne-za-nech nás bez po-mo-ci, da-ruj po-koj svůj.

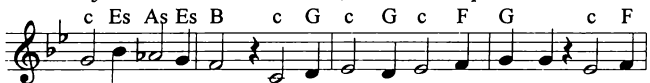
2. Probud' svým dechem kosti suché,/ zažeň temnotu./ Najdi zblou-dilé, oslov hluché,/ žehnej životu./ *Ref.*
3. Probud' svědomí otupené,/ sblížuj národy./ Zavěj a přiveď ztroče-né/ v říši svobody./ *Ref.*

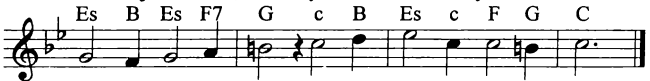
Bo-že, ty jsi tvůr-ce všo-ho, ví-me též, že i Pán náš.
Při-jmi dík, že stá-le na zem svého Du-cha se-sí-láš.

Tvůj Duch vál tu od věčnos-ti, dří-ve ne-žli povstal svět. Pů-so-

bí však ješ-tě teď, sí-ly k dí-lu má vždy dos-ti. Dá-le

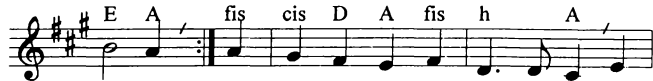

nás svým Du-chem ved' ce-stou pří-štích na-šich let.

2. Bože, ty jsi tvůrce všeho, víme též, že i Pán náš./ Přijmi dík, že stále na zem svého Ducha sesíláš./ Tvůj Duch skrytě řídil kroky těch, které jsi jako Král/ do svých služeb povolal. Sestupoval na proroky,/ apoštolům sílu dal hlásat spásu dál a dál.
3. Bože, ty jsi tvůrce všeho, víme též, že i Pán náš./ Přijmi dík, že stále na zem svého Ducha sesíláš./ Tvůj Duch Písmo oživuje, dává dávným svědectvím/ novou váhu dechem svým./ Tvůj Duch z lásky uděluje/ pravou moudrost nemoudrým./ Lidská moudrost je jen dým.
4. Bože, ty jsi tvůrce všeho, víme též, že i Pán náš./ Přijmi dík, že stále na zem svého Ducha sesíláš./ Tvůj Duch, to je, Hospodine, pramen darů nejdražších./ Tvoje láska mluví z nich./ Bez nich naše duše hyne,/ kde však jsou, tam lidský hřích ustupuje jako sníh.

Až do-po-sud nás pro-vá-zí Pán vel-kou mi-los-
až do-po-sud k nám při-chá-zí vždy s lás-kou do-bro-

tí svou, Svou pev-nou ru-kou vo-dí-val a
ti-vou.

smut-né Slo vem tě-šival, až do-po-sud po-má-hal.

2. Jak děkovat ti za pomoc,/ kterou své církvi dáváš,/ jak s díkem přijmout velkou moc,/ když zbloudit nenecháváš,/ jak za tvé Slovo díky vzdám,/ když tolikrát ti vyznávám,/ že slabost víru zmáhá.
3. Dnes, Bože, církev nevěrnou/ pozvedni z její bídy,/ upínej víru statečnou/ k Pánu, jenž církev řídí./ Buď její stráží nocí dnem/ a nedovoluj žádným zlem/ překazit svoje dílo.

Je-den Pán, jed-na ví - ra, je-den křest po - jí nás,
 tvo-ří-me je-dno tě-lo, sly-ší-me Kři-stův hlas: Ot-če, ať jsou
 je-dno, jak ty ve mně, ať jsou svě-tlem svě-ta, so-lí ze-mě.

2. Pomáhej, Duchu lásky, odpouštět a jít vsťíc,/ pomáhej, Duchu pravdy, poznávat stále víc,/ že je Kristus jeden, nerozdělen,/ že je hlavou církve a my tělem.
3. Církev tvá ať se stane domovem lidem všem,/ místem, kde jsme si blízcí v Ježíši, bratru svém,/ kde se svátek lásky stále svěťí,/ kde se sdílí všechny Boží děti.

J. Hrdlička

Es As Es B7 Es B Es

Uč nás na ce-stě pra-vév po-ko-ře s te-bou žít, bys

As Es B Es c F B Es

mo-hl, Kri ste, v cír-kvi je - di-ným Pá-nem být. Vždyť

B7 Es As Es B7 Es B Es B Es

slo-vo tvo-je pla-tí, tvůj zá-měr se svě - tem, že

As Es f B Es

tvo-ji věr-ní ma - jí zvěst lá-sky při-nést všem.

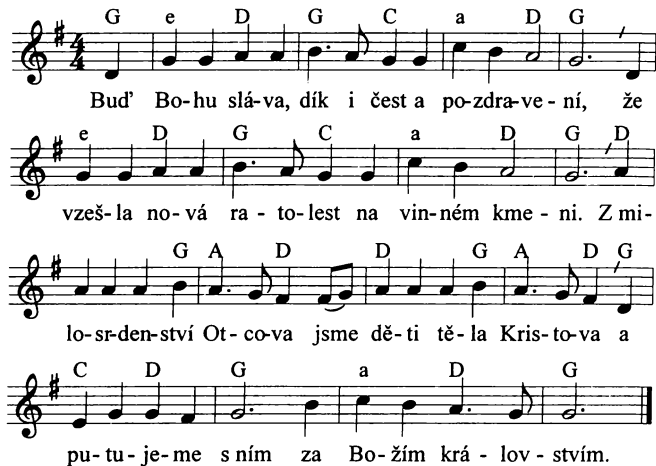
2. V tvém jménu smíme mluvit, tvé jméno zvěstovat,/ tvou lásku službou šířit a bližní milovat./ Duch svatý dává sílu, tvé Slovo zaznívá,/ v nás budí novou víru tvá slova pravdivá.

Sl. Radechovská

Nás za-vo-lal jsi, Pa-ne, my pro-to při-šli sem,
že tvý-mi jsme ted' ho - sty, ti dě - ku - jem, že
tvý-mi jsme ted' ho - sty, ti dě - ku - jem.

2. |: Zde slyšíme tvá slova, je o tvých skutcích řeč, :|: kéž otevřeš nám uši a srdce též! :|
3. |: A soustřed' naši mysl, rač Ducha svého dát, :|: ať naučí nás slyšet a poslouchat. :|

K. Rommel / Z. Coufal

A. Michna z Otradovic

G e D G C a D G
 Bud' Bo-hu slá-va, dík i čest a po-zdra-ve-ní, že
 e D G C a D G D
 vzeš-la no-vá ra-to-lest na vin-ném kme-ni. Z mi-
 G A D D G A D G
 lo-sr-den-ství Ot-co-va jsme dě-ti tě-la Kris-to-va a
 C D G a D G
 pu-tu-je-me s ním za Bo-žím krá-lov-stvím.

2. Co mluvil Bůh, jsme slyšeli, jen dejme víru/ všech nejlepšímu Příteli a Králi míru./ Ta slova v srdci chovejme,/ svědectví v činech vydejme/ těm, které svěřil nám/ do péče Pán Bůh sám.

V. Renc

Dnes k svě - mu sto - lu zve nás Pán. I
 hříš - ník bu - de u - ví - tán. Jak vzá - cné je, když
 sto - lu - je dár - ce spá - sy s ná - mi.

2. Snad máme bolest, trápení./ Zde ale radost pramení./ Jak vzácné je, když stoluje/ dárce spásy s námi.
3. I vinu, která tíží nás,/ on z našich ramen snímá zas./ Jak vzácné je, když stoluje/ dárce spásy s námi.
4. Co znamená ta hostina?/ Že nový věk už začíná./ Jak vzácné je, když stoluje/ dárce spásy s námi.
5. Ty, Kriste, dej nám pokrm svůj/ a Duchem svým nás posiluj./ Jak vzácné je, když stoluje/ dárce spásy s námi.

D. Henych

1. Spo-lu lá-mej-me chléb na ko-le-nou, spo-lu
lá-mej-me chléb na ko-le-nou. Ref. Když já
na ko-le-nou zřím, jak slun-ce vy-chá-zí, ó
smi-luj se, Pa-ne, na-de mnou, když já mnou. Bo-ha
pro-sme na ko-le-nou, Pá-na vzý-ve-jme na ko-le-
nou. Když já na kolenou zřím, jak slunce vy-chá-zí, ó
smi-luj se, Pa-ne, na-de mnou. Když já mnou.

2. |: Spolu víno pijme na kolenou :| Ref.

3. |: Spolu odpouštějme na kolenou :| Ref.

Ref. U-čiň mne, Pa-ne, ná-stro-jem, ať zá-řím, ať zá-řím tvým
po - ko - jem. 1. Kde du-sí ne-ná-vist, ať lá-sku vná-ším,
kde ti-skne bez-prá-ví, ať kři-vdy sná-ším, ať ví-ru roz-sé-vám
do po-chyb-nos-tí, ať u-čím sklí-če-né bu-do-vat mosty. Ref...

2. Ať pokoj přináším, kde zuří hádky,/ ať klidnou důvěrou přemáhám zmatky,/ kde vládne temnota, ať světlo křesám,/ se všemi smutnými ať v tobě plesám. Ref. Učiň mne ...
3. Požehnej, Pane můj, mé snaze přímé,/ víc než být potěšen, chci těšit jiné,/ víc než být pochopen, druhé chci chápat,/ víc než být milován, chci lásku dávat. Ref. Učiň mne ...
4. Kdo dává, dostává, mnohem víc přijme,/ kdo ztrácí, nalézá sebe i jiné,/ kdo bližním odpouští, sám milost pozná,/ ba ani smrt mu víc nebude hrozná. Ref. Učiň mne ...

podle Františka z Assisi J. Hrdlička

K. Rommel

I když se roz-chá - zí - me, ty s ná - mi zů - stá -
 váš, jak nám jsi slí - bil zdáv - na, ó Pa - ne
 náš, jak nám jsi slí - bil zdáv - na, ó Pa - ne náš.

2. |: Tvůj hlas na naší pouti nás dále provází, :| |: i víra když se hroučí, on blíž nám zní. :|
3. |: Tak v síle slova tvého dál každý smíme stát, :| |: v té síle, která chrání jak pevný hrad. :|
4. |: Ten hrad, co skryší skýtá i nám všem bloudícím, :| |: kde rád každého vítáš a jídáš s ním. :|
5. |: I když se rozcházíme, ty vedeš k setkání, :| |: tam, kde tvé světlo září, tvá píseň zní. :|

K. Rommel / Z. Coufal

D A D G D h e D A D

Ra-duj-te se v Pá-nu vždy, ra-duj-te se ny-ní.

A D G D A e D A

Na kří-ži on do-ko-nal, a-by tri-umf

D E A D G e D A D

smr-ti vzal pro na-še do-bro-di-ní.

2. Že nám Pán je nablízku, na paměti mějte./ V tento strastiplný čas/
Kristus dává světu jas,/ tak tmy se nelekejte.
3. Mírnost vaše před světem ať se nezastydí./ Skromní buďte, laska-
ví,/ spravedliví tak, ať ví/ to záhy každý z lidí.
4. Starostmi se netrapte,/ Bůh je při nás stále./ Jemu služte s radostí,/
předkládejte žádosti/ i hlasy spojte v chvále.
5. Pokoj Boží převyší každé pomyšlení./ S jásotem pak upřímným/
kráčejte vždy cestou s ním,/ tou cestou ke spasení.

podle Filip.4 J. Slouka

Bo-že, Ot-če věč-no-sti, Stvo-ři-te-li mo - cný,

odpusť vi-ny, sla-bo-sti, smiluj se nad ná - mi!

2. Ty jsi na kříž v bolesti/ nesl naše hříchy./ Kriste, Králi nebeský,/ smiluj se nad námi!
3. Duchu svatý, Rádce náš,/ v darech přebohatý,/ osvět' lid tmou za-jatý,/ smiluj se nad námi!

K. Wurm / T. Najbrt

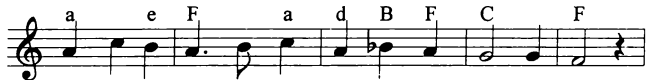
C e d G C e
 Od-pušť, že dnes tak ja-ko vče-ra jsem to-bě věr-nost
 d G C E A f
 sli-bo-val. Od-pušť, že z rá-na do ve-če-ra
 C d G C C7 F f
 jsem te-be skut-kem zra-zo-val, od-pušť, že z rá-na
 C A d G C
 do ve-če-ra jsem te-be skut-kem zra-zo-val.

2. Odpust', že jsem nevyslechl bratra,/ který se mne na radu ptal./
|: Odpust', že jsem se díval spatra/ na toho, který klopytál. :|
3. Odpust', že nad svou hněvivostí/ nechal jsem slunce zapadnout./
|: Odpust', že jsem dnes bez milosti/ slepého nechal upadnout. :|
4. Odpust' mi, Pane, zase znova,/ odpust' mi každý lásky dluh./
|: Odpust' všechna zbytečná slova,/ odpust', jenž slitovný jsi Bůh. :|

M. Rejchrt

Proč se svět mar-nos-tí, bo-hat-stvím ho - no - sí?

Vždyť je-ho slá - va, lesk, skon-čí vždy v bez-mo-ci.

Co sta-věl s ná-ma-hou, za chví-li po - mi - ne. Jak su-chá

trá-va zas, jak su-chá trá-va zas v dý-mu se roz-ply-ne.

2. Kde jsou dnes králové slavní a vznešení,/ mudrci hloubaví, v rozum zahledění?/ Kde říše, národy, co chtěly vládu mít?/ Jak loňský sníh mizí, jak loňský sníh mizí,/ musely odejít.
3. Člověče můj milý, čeho se přidržíš?/ Co navždy zůstane, co zítra opustíš?/ Kochat se hojností, těšit blahobytem?/ Znat Boží zákony, znát Boží zákony,/ nosit je v srdci svém?
4. Co v Písmu psáno, to pro svět je bláznovství:/ S nadějí v lásce žít s vírou i moudrostí./ Druhým teď sloužit máš, o sebe nepečuj./ Jen s milostí Boží, jen s milostí Boží / získáš pak život svůj.

Sou-dce vše-ho svě-ta, Bo-že, před trů-nem tvým ne-po-mů-že

žád-né-mu krá-sa, moc je-ho, byt' měl slá-vu svě-ta vše-ho.

2. Jediné může pomoci/ uniknout pekla zlé moci,/ být v srdci pokorný, tichý,/ své vyznávat Bohu hříchy.
3. Kdo se před tváří tvou sklání,/ smí doufat v tvé smilování,/ v lásce že hříšné přijímáš,/ svým slovem duši těšit znáš.
4. Slituj se, Pane, nade mnou,/ dávej vždy duši pokornou,/ ať tvoje milost, láska tvá/ v mém srdci navždy zůstává.

J. A. Komenský / M. Esterle

Tak má-lo pří-mých cest je, když ví-ra schá-zí nám,
 jen vzá-cně zní zvěst jas-ná: Dnes krá-čí s vá-mi Pán!
 Svůj cíl zas hle-dá-me, jsme če-ká-ním zna-ve-ni,
 smu-tek a trá-pe-ní jen ti-chý hlas pro-mě-ní.

2. Tak málo přímých cest bez darů, bez vděčnosti, / před křížem váhá svět, dál klaní se marnosti. / Jak málo ztišení nás provází každý den. / Kdo z nás jak ztracený syn smí být zas nalezen?
3. Tak málo přímých cest, když chcem jít bez pokání, / bez touhy dát se vést tou rukou, co zachrání. / Když chvála s radostí k tvým krokům se připojí, / v těžkých dnů zápasech kdo jde s vírou, obstojí.
4. Tak málo přímých cest, když bloudíme v tom, co chtít, / v co vkládat doufání, zda sloužit, či hodně mít. / Odchází lidský věk, dny jak vánek míjejí, / kdo spásu hledají, těm Pán dává naději.

M. Rejchrt

e h C C7+
 Tem-nou, div-nou ml-hou blou-dím sem a tam,
 a h e h e h
 čer-ná s bí lou smí-chaly se spo-lu. Ne-vídím už, co je pravda,
 C C7+ a h e h
 co je klam, ne-vím, jdu-li na-ho-ru, či do-lů.
 e e7
 Ref. Řek-ni slo-vo, řek-ni slo-vo, Pa-ne,
 A C
 at' po-mi-ne ta-hle še-dá tma, řek-ni slo-vo a zá-zrak se
 C G a h e(E) závěr
 sta-ne, u-zdra-ve-na bu-de du-še má.

2. Nerozeznám dobře okraj propasti,/ nevím, je-li na krok dosti místa./ Strach mám, abych neupadl do pasti, kterou na mne pokušení chystá./ Ref.
3. Přízrak noční sleduje mne potají,/ divné hlasy otázku mi kladou,/ divné hlasy otázku mi šeptají,/ k čemu věrnost, nač pohrdat zradou./ Ref.

M. Rejchrt

Je-žíš hříš-né při-jí-má! Po-věz - te to všem, kdo blou-dí,
kdo pro pře-stou-pe-ní svá Bo-ha bo-jí se, jenž sou-dí.

Zde je ten, kdo spa - sit má: Je-žíš hříš-né při-jí-má.

2. Nejsem hoden milosti,/ ale uvěřil jsem slovu,/ že smím doufat s radostí,/ kající že přijmeš znovu./ U tebe je záchrana,/ Ježíš hříšné přijímá.
3. Pojd'te vy, jež tíha vin/ jako břímě těžké tlačí,/ naše hříchy nese Syn,/ jeho dílo spásy stačí./ Opuštění pro nás má,/ Ježíš hříšné přijímá.
4. Kdo se k němu přiblíží,/ toho nikdy nevyhání,/ s láskou na nás pohlíží,/ miluje nás bez přestání./ Nový život pro nás má,/ Ježíš hříšné přijímá.

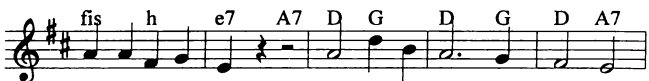
E. Neumeister / Sl. Radechovská

Ref. V království Božím mí-sta dost, dál kdo chce vejít, vzácný

host. Mí-sta je dost i pro hříš-ní-ky, vstupným je

smy-sl pro ra-dost. Zpí-vej-te pí - seň chvá-ly,

vzdej-te dí-ky, Pán zve nás dál, Pán zve nás dál.

Sloky 1. Re-pta-jí-cí zá-ko-ní-ci ne-ta-jí svou zlost. Je jim k zlosti,

že tu hos-tí div-nou spo-leč-nost. Zpí-vej-te pí - seň

chvá-ly, vzdej-te dí-ky, Pán zve nás dál, Pán zve nás dál.

2. Slyšte jen, jak ven se nese jásos, zpěv a smích./ Vprostřed otec raduje se z synů ztracených./ Zpívejte píseň chvály, vzdejte díky,/ Pán zve nás dál, Pán zve nás dál./ *Ref.*
3. Nalezen je, zase ožil ten, kdo zahynul./ Nachystejte roucho bílé, prostírejte stůl./ Zpívejte píseň chvály, vzdejte díky,/ Pán zve nás dál, Pán zve nás dál.
4. Na nebi i na zemi teď stejná píseň zní:/ Bude první ten, kdo přišel jako poslední./ Zpívejte píseň chvály, vzdejte díky,/ Pán zve nás dál, Pán zve nás dál./ *Ref.*

Refrén na začátku, po 2. a 4. sloce

M. Rejchrt

Z pře-těž-ké-ho kří-že, kte-rý ne-sl Pán,

strom ži-vo-ta stal se, plo-dy ob - těž - kán.

Ky-ri - e e - lei-son, v prach se vra - cí - me:

vše-chny z hro-bu svo-láš k trů-nu slá - vy své.

2. Na cestě tam k němu/ v zaslíbenou zem/ prosme, ať nás chrání/
Pán svým pokojem./ Kyrie eleison, ...
3. Dnem i nocí na nás/ všechno žaluje -/ přece smíme slyšet:/ Doko-
náno je!/ Kyrie eleison, ...
4. Díky, že dal nám Pán/ v světle spočinout./ Přísná jeho milost,/ mi-
lostivý soud./ Kyrie eleison, ...
5. Až nad samu propast/ tlačí tíha vin -/ přece smíme slyšet:/ Já ti
odpustím./ Kyrie eleison, ...
6. Z přetěžkého kříže,/ který nesl Pán,/ strom života stal se,/ plody ob-
těžkán./ Kyrie eleison, ...

I. de Sutter / Z. Coufal / T. Najbrt

c g d Es B c G c F c F

Dnes za - čí - ná zas no - vý rok. Kam po - ve -

B F g D g C F B F

de náš prv - ní krok? My s dů - vě - rou a

g D g c B c F B c

po - ko - rou jde - me k to - bě, Pa - ne.

2. Buď jako dosud s každým z nás/ a svoji věrnost prokaž zas./ My s důvěrou a pokorou/ prosíme tě, Pane.
3. I všem těm, kdo nám blízcí jsou,/ buď spolehlivou oporou./ My s důvěrou a pokorou vzýváme tě, Pane.
4. Ti, kteří ve tmě dosud jsou,/ ať v tobě světlo naleznou./ My s důvěrou a pokorou slavíme tě, Pane.
5. Buď s církví v jejích zápasech/ a svou moc působit v ní nech!/ My s důvěrou a pokorou skláníme se, Pane.
6. Chraň stále svoje stvoření,/ ať svět se v chaos nezmění./ My s důvěrou a pokorou/ modlíme se, Pane.

D. Henych

Moc pře-div - ná nás ti - še o - bes - tí - rá, a pro - to
če - kám při - ští u - klid - něn. Bůh je dnes s ná - mi, svěd - čí na - še
ví - ra, a bu - de s ná - mi kaž - dý no - vý den.

2. Ta divná dobrá moc svou sílu dá mi/ a věrně povede můj každý krok./ Jí obklopen i dnes chci zůstat s vámi/ a s vámi prožít tento nový rok.
3. Mé staré srdce ještě prudce buší/ a těžce nese zlobu těchto chvil./ Ach, Pane, podej vyplašené duši/ svou spásu, již jsi pro ni připravil.
4. Máš-li však pro nás hořký kalich strastí,/ jež trpce přetékají přes kraje,/ my přijmeme jej, nechceme se trásti,/ vždyť s námi vždy tvá dobrá ruka je.
5. A kdybys dopřál, Bože milostivý,/ na světě radost v jasu slunečným,/ pak prožitého dobře pamětlivi/ svůj život celý dáme k službám tvým.
6. Své tiché světlo, jež se jasně skvěje,/ nech teple prozařovat naši noc/ a dej, ať smíme spatřit obličej/ svých milých, které provází tvá moc.
7. Když po vichřici soumrak plyne tiše,/ rád chorálu bych lidstva naslouchal/ a za zdmi slyšel nést se výš a výše/ tvých věrných dětí vděčnou píseň chval.

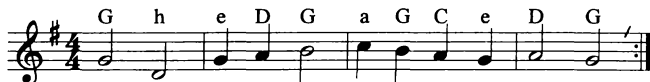
D. Bonhoeffer / P. Pokorný

Ženeva 1562, J. Crüger 1653

F B F d C F C F B
 Dva li-dé sto - jí před te-bou a tou-ží
 F C F F B C
 je - dno být, svůj ži- vot v lás - ce,
 B F C C d g F C F
 věr- no - sti, v tvém jmé- nu za - po - čít.

2. Chraň Pane, jejich manželství,/ ať je čas nezmění./
Bud' jejich věrným Přítelem / v radosti, v trápení.
3. Dej, ať si pevnou oporou / jsou v štěstí, v nemoci./
Prosíme, Bože laskavý,/ vždy bud' jim pomoci.

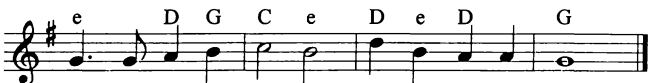
V. von Strauss und Torney 1843 / L. Härtelová

Pa - ne, dej, ať nás nic už ne - roz - dvo - jí.
Ne - jsme sa - mi sví, a - le je - nom tvo - jí.

Přijď a z ru - kou svých, kte - ré do - bře chrá - ní,

dá - vej po - že - hná - ní pro smu - tek i smích.

2. Tvoje bohatství každému se dává,/ v lásce štědrý být, v tom je pravá sláva./ Chléb ať lidem všem rádi rozdáváme,/ přichozí i známé stejně milujem.
3. Pokoj daruj nám, který všechno mění./ Země plná je tvého zaslíbení./ Zbavme bědné pout, veďme v beznaději./ Ti, kdo s pláčem sejí, s písni budou žnout.
4. Pane, dej, ať nás nic už nerozdvojí./ Nejsme sami sví, ale jenom tvoji./ Přijď a z rukou svých, které dobře chrání,/ dávej požehnání pro smutek i smích.

D. Trautwein / J. a Z. Svobodovi

The image shows a musical score for the hymn 'PANE BOŽE VŠEMOHOUCÍ'. It consists of three staves of music in a single system, all in a 2/4 time signature and a key signature of one flat (B-flat). The notes are as follows:

- Staff 1: F (quarter), a (quarter), d (quarter), B (quarter), C (quarter), d (quarter).
- Staff 2: F (quarter), a (quarter), d (quarter), g (quarter), F (quarter), C (quarter).
- Staff 3: d (quarter), a (quarter), B (quarter), C (quarter), F (quarter).

The lyrics are written below the notes:

Pa - ne Bo - že vše - mo - hou - cí,
 bud' pří - to - men svou po - mo - cí
 v kaž - dé všed - ní prá - ci.

2. Ze své moci sílu dávej,/ svou moudrostí doprovázej,/ víru zachovávej,
3. abych s láskou, lidem milý,/ v Duchu Božím v každé chvíli/ činil tvoji vůli.
4. Když se blížím soudu tvému,/ dej svou milost nehodnému / k životu věčnému.
5. Směl jsem poznat pravdu tvoji,/ ať s ní mohu k tobě dojít/ bez bázně, v pokoji.

M. V. Šteyer / M. Esterle

J. S. Bach

C a e F C G C F G
Když stá - ři při - chá - zí a den se na - chý -

C G C G C a D G D G C D
lil, ty, Bo - že, buď nám o - po - rou a zdro - jem no - vých

G F e F G C E7 a d a E a
sil. I v stá - ří po - kve - te a plo - dy po - ne - se, kdo

G a G 7 C G7 C G C d G C
v Bo - hu má své ko - ře - ny a k ně - mu přim - kně se.

2. Je chyba vzdychat jen a mládí litovat./ Kdo chápe život jako dar,
i stáří přijme rád./ Víc nežli vzpomínek si ceňme raději,/ že Bůh
nám výhled otvírá a dává naději.
3. Jak prožít zbylé dny, ty, Pane, nauč nás,/ at' pravou moudrost po-
známe, než vyprší náš čas./ A daruj laskavě nám pevnou jistotu,
že v životě i ve smrti jsi, Bože, stále tu.

D. Henych

Mír na ze-mi da-ruj nám! Ne-zřek-ni se nás.

Ať tvá lás-ka dr-ží s ná-mi dnes a zít-ra zas. Jen ty

sám, Bo-že náš, jen ty sám, Bo-že náš,

lid-ský ži-vot v ru-kou máš. Ne-zřek-ni se nás!

2. Svobodu též daruj nám! Nezřekni se nás./ Ať odvážně dokážeme stavět zlobě hráz./ Jen ty sám, Bože náš, jen ty sám, Bože náš,/ svobodu nám všude dáš. Nezřekni se nás!
3. Radost pravou daruj nám! Nezřekni se nás./ Ať i pouhé maličkosti vzbudí důkům hlas./ Jen ty sám, Bože náš, jen ty sám, Bože náš,/ i náš život v rukou máš. Nezřekni se nás!

„Po-koj vám!“ Ten po-zdrav za-zněl te-hdy,
když vstal z mrt-vých Pán. Tak o-slo-vil u-čed-
ní-ky, ji-miž byl už o-pla-kán.
Tak o-slo-vil u-čed-ní-ky,
ji-miž byl už o-pla-kán.

2. „Pokoj vám!“ - ten starý pozdrav/ určený je také nám. / |: Nebojme se, on je s námi./ Ten, kdo věří, není sám. :|
3. „Pokoj vám!“ Kdo doufá v Krista,/ může nyní jistý být: / |: Kristus smazal naše hříchy,/ vyvolil nás za svůj lid. :|
4. „Pokoj vám!“ Ten plný pokoj,/ který marně hledá svět, / |: na Bohu a jeho lásce/ bude vždycky záviset. :|